

[Leif Hermann]

muligt ved at sammenstille de regnskabsoplysninger om de to firmaer, som er offentligt tilgængelige, med de oplysninger, der er tilgængelige i henhold til monopolloven, i meget vidt omfang at nå frem til det resultat, der står i rapporterne.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg takker ministeren for oplæsningen af brevet. Det er formentlig det samme, som er offentliggjort i Monopolrådets Meddelelser nr. 4 i år, så noget nyt for mig var det i hvert fald ikke. Men det rejser vel i og for sig det pikante spørgsmål: nu har Superfos, DLG og de andre store foretagender på området lovet at følge loven, men følger monopolrådet også loven, når det lukker for, at andre kan få at vide, hvad der er aftalt? Det synes jeg nok var værd at dykke helt ned i.

Må jeg så sige, at alt det, ministeren læste op om, hvad man ikke måtte lade udlandet vide, er jo ikke det, det drejer sig om for de danske forbrugere; for dem er det, der har interesse, dels hvordan man manipulerer med priserne, dels rabatterne, og det er dem, der skal offentliggøres først og fremmest.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg er enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at en af de vigtige ting, der skal offentliggøres, er rabat- og bonussystemerne, som netop er en meget væsentlig faktor i konkurrenceforvridningen. Det er tilfældet i disse to sager, og det var også tilfældet i discountredegørelsen. Alle, der beskæftiger sig med monopolområdet, ved, at rabatsystemerne – særrabatterne eller magtrabatterne, som Forbrugerrådet har kaldt dem – og bonussystemerne er et meget vigtigt instrument i forbindelse med konkurrenceforvridning, men jeg mener også, at de andre elementer må med, hvis man vil have et overblik over branchen, og det er alle de elementer, som ministeren her ridsede op, men ikke mente skulle frem.

Vi ved jo, at monopolankenævnet i sin afgørelse fra marts i år har sagt, at selvfølgelig skulle særaftalerne og rabatterne registreres hos monopoltilsynet, men de skulle ikke offentliggøres. Det er en mulighed, de har, men det betyder jo ikke, at man nedlægger et generelt forbud mod offentliggørelse. Det er også helt klart monopoltilsynets stilling, at

der ikke er tale om et generelt forbud mod offentliggørelse, men at der udelukkende var tale om en enkeltafgørelse og en registerpraksis, og det er da klart nok, at hvis man skal rende i registrene, hver eneste gang man skal have nogle oplysninger, bliver det fuldstændig umuligt for de svage parter på markedet at få nogen som helst form for forbrugerbeskyttelse. Den enkelte landmand har jo ikke mulighed for at gå i registeret, når han skal se, bl.a. hvordan der foregår konkurrenceforvridning på markedet, men han har dog en vis beskyttelse i det øjeblik, man har større brancheundersøgelser af området, ligesom andre grupper af forbrugere har en vis beskyttelse i det øjeblik, der er større brancheundersøgelser.

Og så tilbage til ministerens indlæg.

Det var i store træk en gentagelse af det første, og han brugte også i denne sammenhæng citatet fra trustkommissionen tilbage fra 1953 og fremhævede som noget positivt, at det var så glimrende, at trustkommissionen havde været så fremsynet, at den havde set, at om føje år kunne det måske være sådan, at der kom en udenlandsk konkurrence på markedet.

Ja men det er da udmærket, at trustkommissionen har siddet og kigget på sådan nogle ting, det er bl.a. en af trustkommissionens opgaver, men det er immervæk temmelig interessant, at det eneste, ministeren stadig væk kan hænge sin afgørelse, sin totale hemmeligholdelse af de to rapporter på, er et citat fra trustkommissionen, som ikke engang kan bruges til det. Der står intet i loven, og derfor vil jeg gerne have, at ministeren kommer herop og bekræfter, at han ikke har kunnet finde en eneste passus i loven, som han har kunnet hænge sin hemmeliggørelse på. Er det ikke rigtigt, hr. minister, at der ikke har kunnet fremskaffes en eneste passus herom i loven, og at man derfor har måttet forfalde til at tage et citat fra trustkommissionens betænkning? Er det ikke korrekt, at monopolloven er blevet ændret adskillige gange, siden den blev vedtaget 1954–55, og at der ikke i disse ændringer er kommet en eneste passus ind om, at virksomhederne skal have særlig beskyttelse, hvis de er udsat for udenlandsk konkurrence eller en trussel herom? Er det ikke korrekt, at da man i sin tid vedtog at oprette redegørelseskontoret i monopoltilsynet i 1979, var der ingen af dem, der vedtog